

تعیین ضریب استهلاک نوری و راندمان مصرف نور چغندرقند در شرایط مختلف تراکم و کود نیتروژن

Determination of sugar beet extinction coefficient and radiation use efficiency at different plant density and nitrogen use levels

سهر خیامیم^۱، داریوش مظاہری^۲، محمد بنایان اول^۳، جواد گوهري^۴ و
محمد رضا جهانسوز^۵

س، خیامیم. د، مظاہری. م، بنایان اول. ج، گوهري و م، ر، جهانسوز. ۱۳۸۱.
تعیین ضریب استهلاک نوری و راندمان مصرف نور چغندرقند در شرایط مختلف تراکم
و کود نیتروژن. چغندرقند. ۱۱۱ (۱) : ۶۶-۵۱.

چکیده

ضریب استهلاک نوری از ضرایب مهمی است که نشانگر میزان کاهش نور در جامعه گیاهی میباشد. در شرایط مطلوب، افزایش ماده خشک به طور خطی با جذب تجمعی نور ارتباط دارد و شبیه این خط به عنوان راندمان مصرف نور خوانده میشود. به منظور تعیین ضریب استهلاک نوری و راندمان مصرف نور در چغندرقند، آزمایشی در سال ۱۳۸۰ به صورت کرت های یک بار خرد شده در قالب طرح پایه بلوک کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی مرحوم مهندس مطهري (کمالآباد کرج) انجام شد. سه سطح تراکم بوته چغندرقند ($D_1=80000$, $D_2=100000$, $D_3=120000$) بوته در هکتار) در کرت اصلی و سه سطح کود نیتروژن (برابر با $N_1=100$, $N_2=200$, $N_3=300$ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار) در کرت فرعی قرار گرفت. در طول دوره تحقیق، ۱۱ بار نمونه برداری انجام و صفات مختلفی نظیر شاخه سطح برگ، راندمان مصرف نور، ضریب استهلاک نوری، بیوماس اندام هوایی اندازه گیری شده و مورد بررسی قرار گرفتند. راندمان مصرف نور تفاوت معنیداری بین تیمارهای مختلف نداشت و مقدار آن برابر ۰/۰۰۸ کیلوگرم بر مترمربع بdst آمد. مقدار ضریب استهلاک نوری حدود ۰/۵۶ براورد گردید. اثر تیمارهای مختلف در مرحله برداشت بر روی شاخه سطح برگ و کل ماده خشک نیز بدون معنی بود. با این وجود بیشترین سطح

۱- کارشناس ارشد زراعت - دانشگاه تهران samar_khayam@yahoo.com

۲- عضو هیئت علمی دانشگاه تهران

۳- عضو هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد

۴- عضو هیئت علمی مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندرقند

برگ به میزان ۳/۶۹ در تیمار ۸۰۰۰ بوته در هکتار مشاهده شد. تیمار ۳۰۰ کیلوگرم کود نیتروژن در هکتار نیز بیشترین شاخص سطح برگ برابر ۴/۱ را در بین تیمارهای کودی داشت. تیمار ۸۰۰۰ بوته در هکتار با مصرف ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار و تراکم ۱۰۰۰۰ بوته با مصرف ۳۰۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار دارای بیشترین ماده خشک اندام هوایی در بین تیمارهای مختلف بودند.

واژه های کلیدی: تراکم، چغندرقند، راندمان مصرف نور، شاخص سطح برگ، ضریب استهلاک نوری، کرج، ماده خشک اندام هوایی، نیتروژن،

مقدمه

عرض جغرافیایی بیشتر، زراعت چگندرقند با روزهای آفتابی خیلی کمی مواجه خواهد بود. بنابراین سایه انداز آن برای مدت طولانی در حد اشباع قرار نمی‌گیرد. از این رو مقدار کل بیوماس تولید شده ارتباط نزدیکی با مقدار تشبع دریافتی دارد. در نقاطی که به استوای نزدیکتر هستند خصوصاً در اقلیم‌های گرم که مقدار ابر کم می‌باشد، سایه انداز می‌تواند از نظر نوری اشباع شود. لذا در این مناطق و در مناطق خشک کنترل عملکرد از طریق مقدار آب در دسترس و خشکی هوا تعیین می‌گردد (بینام، ۱۳۷۷). بنابراین در آب و هوای معتدل عملکرد چگندرقند به نور نفوذ کرده در سایه انداز گیاه و در نواحی آفتابی عملکرد

در شرایط مطلوب زراعی که همیج عامل محدودکننده دیگری موجود نباشد، میزان نور جذب شده توسط گیاه در طی فصل رشد مشخص کننده‌ترین عامل (Hughes et al. 1987) تولید ماده خشک است راندمان استفاده از تشبع در گیاه زراعی چگندرقند حدود ۰/۹ درصد برآورد شده است. چگندرقند از نظر ژنتیکی از جمله گیاهانی است که بازده استفاده از نور خیلی خوبی دارد و از این نظر نسبت به بسیاری از گیاهان زراعی دیگر، برتری دارد (اقتباس از علیزاده و کوچکی، ۱۳۷۴). به طور کلی این گیاه برای رشد و تجمع قند در ریشه به نور زیاد نیاز دارد (اقتباس از کوچکی و همکاران، ۱۳۷۶). در اقلیم‌های معتدل و با

این خط (مقدار ماده خشک تولید شده به ازاء هر واحد تابش جذب شده) به عنوان راندمان مصرف نور (Kiniry, 1989; Sinclair, 1989). میتوان به جای کل تابش خورشیدی و بیوماس اندام هوایی؛ از تابش فعال فتوسنتزی و بیوماس کل استفاده نمود (کیتینگ و کاربری، ۱۹۹۳).

راندمان مصرف نور در ۱/۹ گیاه چگندرقند حدود گرم بر مگاژول است که البته این کارایی در روزهای آفتابی که تششعع به مدت چندین ساعت به سطح حداقل منحصراً باشند نوری میرسد، کاهش مییابد. میتوان به طور میانگین مقدار راندمان مصرف نور در چگندرقند را برابر ۱/۷۲ گرم بر مگاژول و ضریب تبدیل نور به قند را برابر ۰/۹۷ گرم بر مگاژول در نظر گرفت (بینام،

به تبخیر و تعرق وابسته است (Werker and Jaggard, 1998).

ضریب استهلاک نوری نشانگر نرخ کاهش نور در جامعه گیاهی است. برخی از محققین با رگرسیون‌گیری لگاریتمی از مقدار نور عبور کرده نسبت به شاخص سطح برگ و یا شاخص سطح سبز (Green Leaf Area) توانستند مقدار ضریب استهلاک نوری را محاسبه نمایند (Jahansooz, 1999; Yanusa et al. 1993; Keating and Carberry, 1993; Kropff and Vanloar, 1993) به نقل از لومیز و تاناکا مقدار ضریب استهلاک نوری چگندرقند را برابر ۰/۶۹ و به نقل از اسپیترز برابر $40/0 \pm 61/0$ بیان کرده‌اند.

در شرایط مطلوب، تجمع خالص بیوماس (فتوسنتز ناخالص منهای تنفس) به طور خطی با جذب تجمعی نور ارتباط دارد و شبیب

نور بدست آمده از ۸۶/۰
گرم بر مگاژول در تیمار ۹۱۰۰
بوته در هکتار تا ۱/۲۶ گرم بر مگا ژول در تیمار ۷۴۰۰ بوته در هکتار متفاوت بود.

فتحی و همکاران (۱۳۷۹) در مطالعه تأثیر تراکم بر ضریب استهلاک نوری ذرت شیرین مشاهده کردند که ضریب استهلاک نوری در فاصله ردیف کشت ۷۵ سانتی‌متری کمتر از فاصله ردیف کشت ۵۰ سانتی‌متر بود. در تراکم‌های بالاتر (۸۵ و ۹۵ هزار بوته در هکتار) به دلیل افزایش تعداد برگ در واحد سطح و سایه‌اندازی بیشتر برگ‌ها و بعد از آن به دلیل پیری زودرس برگ‌ها و کاهش سطح برگ ضریب استهلاک نوری تا اواخر دوره رشد نسبت به تراکم‌های پایین‌تر (۶۵ و ۷۵ هزار بوته در هکتار) بیشتر بود. اگرچه K فاصله ردیف

(۱۳۷۷) . وب و همکاران (Webb et al. 1997) چند رقند مقدار راندمان مصرف نور را برابر ۱/۸ گرم بر مگاژول محاسبه نمودند.

مصرف کود نیتروژن موجب افزایش جذب نور توسط برگ‌های گیاه شده همچنین استفاده از تراکم متوسط در فاصله ردیف باریک نیز می‌تواند کارایی جذب نور را توسط جامعه گیاهی افزایش دهد (قلمیران و همکاران، ۱۳۷۷). شکوهفر در ۱۳۸۰ چند رقند در سال گزارش کرد که تیمار فاصله ردیف ۴۵ و ۷۵ سانتی‌متری به ترتیب با ۱/۰۹ گرم بر مگاژول در مترمربع در روز و ۰/۹۶ گرم بر مگاژول در متر مربع دارای بیشترین و کمترین کارایی جذب تشعشع براساس بیوماس بودند. همچنین میزان راندمان مصرف

دريافت و عملکرد کمتری تولید نمودند. آنها همچنين بيان نمودند که عملکرد قند در اين آزمایش و در تراكم‌های بالاتر از ۷۵ هزار بوته در هکتار به علت هم پوشانی زود هنگام برگ‌ها و دريافت نور کمتر، افزایش پیدا نکرد.

در آزمایشي که ميزان مواد آلي خاک کم بود، با مصرف ۱۲۰ کيلوگرم نيتروژن در هكتار رشد سايه‌انداز چغندرقند سريع بوده و در اوائل مرداد ماه که بيش از ۸۵ درصد انرژي خورشيد را دريافت کرد، سايه‌انداز گياه كامل شد به عبارتی با كامل شدن سايه‌انداز مقدار جذب انرژي تفاوتی نشان نداد. مقادير بيشر از ۱۲۰ کيلوگرم در هكتار باعث رشد بيشر برگ‌ها شده اما در جذب نور و عملکرد، افزایشي مشاهده نگردید اين آزمایش نشان داد که

۷۵ سانتيمتری کمتر ميباشد، اما به نظر ميرسد که به دليل بالاتر بودن كاريسي جذب نور در فاصله ردیف ۵۰ سانتيمتر، نور بيشرتري جذب گردد.

كوجكي و سلطاني (۱۳۷۵) گزارش نمودند که چغندرقند با تراكم‌های ۳۷، ۷۴، ۱۲۵ هزار بوته چغندرقند در هكتار همراه با مقادير صفر، ۷۵، ۱۵۰ و ۲۲۵ کيلوگرم نيتروژن خالص در هكتار، در تراكم‌های کمتر نور کمتری دريافت و عملکرد نيز کاهش پیدا کرد. در تراكم ۳۷ هزار بوته، در مرحله به حداقل رسيدن شاخص سطح برگ ۷۵ درصد و در تراكم ۷۵ هزار بوته، ۸۹ درصد تشعشع رسيده جذب گردید. مقدار راندمان مصرف نور در دو تراكم يکسان و حدود ۱/۶ گرم بر مگازول گزارش شد. تراكم‌های پايانني نور کمتری

(LAI)، در تیمار کودی ۳۶۰ کیلوگرم نیتروژن مشاهده شد اما این مقدار با مقادیر شاخص سطح برگ در سطوح مختلف کودی (۱۲۰، ۲۴۰) تفاوت معنی داری نشان نداد (گوهری و جلیلیان، ۱۳۷۴). در آزمایش دیگر در کرج نیز مشخص شد که افزایش مقدار نیتروژن خاک شاخص سطح برگ را افزایش داد (گوهری، ۱۳۷۵).

آلیسون و همکاران (Alison et al. 1996) در انگلستان مشخص نمودند که هر واحد از شاخص سطح برگ به ۴۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار نیاز داشت و شاخص سطح برگ مناسب چغندرقند برابر $\frac{3}{5}$ بودست آمد.

با توجه به این که در منابع مختلف، ارقام متفاوتی برای ضریب استهلاک نوری و راندمان مصرف نور گزارش شده و اثر عوامل محیطی و مدیریتی مثل کود و

کود نیتروژن بر مقدار نور جذب شده و بهبود رنگ برگها از سبز مایل به زرد تا سبز تیره که نشانه افزایش کلروفیل است: اثر زیادی دارد ولی در ضریب تبدیل نور به ماده خشک تغییری ایجاد نمی‌کند. همچنین مشخص شد که بین شاخص سطح برگ چغندرقند با مقدار نیتروژن برگ رابطه مستقیم وجود دارد (کوچکی و سلطانی، ۱۳۷۵).

در آزمایشی که اثر منابع و مقادیر کودهای ازته بر روی عارضه زردي برگ چغندرقند مطالعه گردید، مشاهده شد که مقادیر کود نیتروژن بر تمام صفات مؤثر بوده و با افزایش مقدار کود، صفات کمی مثل شاخص سطح برگ افزایش و صفات کیفی تا حدودی کاهش پیدا کرد. بیشترین شاخص سطح برگ در هنگام برداشت $= \frac{1}{99}$

هالوكسی فوب اتوکسی اتیل به غلظت سه در هزار، طعمه پاشی علیه آگروتیس با سم سوین و مبارزه با سرخرطومی و لیتا با سوم دیازینون (۱/۵ لیتر در هکتار) و فوزالون (سه لیتر در هکتار) و سم تری دومورف به میزان ۰/۷۵ لیتر در هکتار جهت پیشگیری از سفیدک سطحی انجام شد و به این ترتیب مشکلی از نظر رقابت علفهای هرز و حمله آفات وجود نداشت. آبیاری نیز به صورت سیفونی انجام شد لذا تنها عامل محدودکننده آزمایش تیمارهای مورد اعمال بود.

آزمایش به صورت کرتهای خرد شده در قالب طرح بلوك کامل تصادفی با سه تکرار در مساحتی حدود ۲۵۰۰ متر مربع انجام شد. تراکم های چندرقند به صورت $D_1 = 10000$ و $D_3 = 12000$ بوته در هکتار در کرتهای

تراکم بر این صفات تایید گردیده است، این طرح با هدف تعیین این ضرایب برای چندرقند در شرایط محیطی کرج و با دو تیمار مدیریتی فوق الذکر طراحی گردید تا به توان از این ضرایب که تا کنون در ایران برای گیاه چندرقند اندازه‌گیری نشده است، در مدل‌های مختلف رشد و نمو استفاده نمود.

مواد و روشها

در اوایل اردیبهشت ۱۳۸۰، در ایس _____ تگاه تحقیقاتی مرحوم مهندس مطهری واقع در کمال‌آباد کرج کشت بذر (BR1)، پس از تناوب پنج ساله (چهار سال یونجه و یک سال ذرت)، صورت گرفت. در طی دوره رشد مبارزه با علفهای هرز توسط سوم پیرازون و دسیدیفام به ترتیب به میزان چهار کیلوگرم و چهار لیتر در هکتار و سم

کرت تهیه و سطح برگ و وزن خشک (در آون ۲۵ درجه) آن محاسبه و به کل نمونه تعمیم داده شد. سطح برگ‌های سبز Leaf توسط دستگاه سطح سنج (area meter در طول دوره نمونه‌گیری، با توجه به فراهم بودن دستگاه نورسنج و شرایط مساعد آب و هوا و تقریباً همزمان با بعضی از نمونه‌گیری‌ها، پنج بار، نور در بالا و پایین سایه انداز گیاه، اندازه‌گیری شد. اندازه‌گیری توسط نورسنج یک Li-Metri COR و حدود ساعت ۱۳-۱۱ (جهانسوز، ۱۹۹۹؛ یونوسا و همکاران، ۱۹۹۳) صورت پذیرفت. در سطح نمونه‌گیری هر کرتچه به مساحت دو مترمربع، نورسنج سه بار در پایین سایه انداز و به صورت عمود بر خطوط کشت قرار داده شد و میانگین سه بار قرائت به عنوان مقدار

اصلی اعمال شدند. تیمار کود نیتروژن در سه مقدار $N_3 = ۳۰۰$ ، $N_2 = ۲۰۰$ و $N_1 = ۱۰۰$ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار پس از آزمون خاک (به روش کجلدال) به کرت‌های فرعی به مساحت ۷۵ متر مربع (۱۵×۱۵) داده شد. در طی دوره رویش، غیر از برداشت نهایی، هر دو هفته یک بار ۱۰ بار نمونه‌گیری تخریبی از کل گیاه صورت پذیرفت. با حذف کردن یک متر از ابتدای هر خط و دو خط از طرفین جهت از بین بردن اثر حاسیه‌ای، نمونه‌گیری به صورت تخریبی از خطوط سه و چهار و سپس از خطوط هفت و هشت هر کدام به طول دو متر یعنی از مساحت دو مترمربع در هر کرت انجام شد. در این نمونه‌گیری‌ها، به علت حجم زیاد نمونه، پس از بدست آوردن وزن‌تر نمونه هر کرت، یک زیر نمونه حدود ۵۰۰ گرمی از نمونه اصلی هر

$e =$ پایه لگاریتم طبیعی
 $\text{برابر } ۲/۷۱۸۲۸$

$k =$ ضریب استهلاک نوری
 $LAI =$ شاخص سطح برگ
 در شرایط رشد مطلوب،
 تجمع خالص بیوماس با جذب
 تجمعي نور رابطه خطی دارد
 (کیتینگ و کاربری، ۱۹۹۳).

با در نظر گرفتن شبک خط
 مقدار کل ماده خشک تولید
 شده به ازاء کل تشعشع
 خورشیدی معادله (۲) مقدار
 راندمان مصرف نور محاسبه
 شد:

$$(۲) \Delta\omega = \epsilon * I$$

$\Delta\omega =$ افزایش روزانه بیوماس
 (گرم در مترمربع)

$I =$ تشعشع خورشیدی جذب شده
 (مگا ژول در مترمربع)

$\epsilon =$ راندمان مصرف نور (گرم
 در مگا ژول)

تشعشع خورشیدی (I) توسط
 دستگاه سولاریتر (Solarimeter) در ارتفاع
 $C_0/5$ متری از سطح زمین در

نور عبور کرده در پایین
 سایه انداز مد نظر قرار
 گرفت. نور ورودی به کنوبی
 در ارتفاع $1/5$ متری بالای
 سایه انداز، اندازه‌گیری شد.
 با توجه به رابطه (۱)
 (کوچکی و سرمه‌نیا، ۱۳۷۷)
 و داشتن مقدار شاخص سطح
 برگ و مقدار نور
 اندازه‌گیری شده در بالا و
 پایین سایه انداز، ضریب
 استهلاک نوری با
 رگرسیون‌گیری از لگاریتم
 طبیعی مقدار نور عبور
 کرده (I_i/I_0) در مقابل شاخص
 سطح برگ بدست آمد
 (جهانسوز، ۱۹۹۹؛ کیتینگ و
 کاربری، ۱۹۹۳).

$$(1) \frac{I_i}{I_0} = e^{-k * LAI}$$

$I_i =$ نور خورشید در قسمت
 پایین سایه انداز (میکرومول
 بر مترمربع در ثانیه)

$I_0 =$ نور خورشید در قسمت
 بالای سایه انداز (میکرومول
 بر مترمربع در ثانیه)

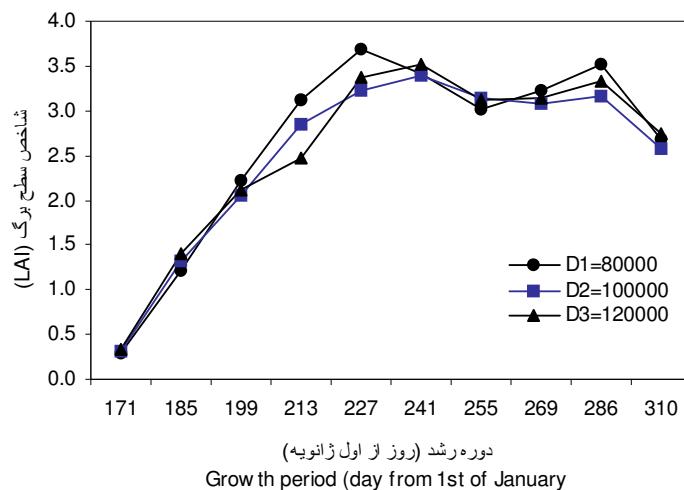
تراکم های ۹۶۰۰۰، ۹۲۰۰۰ و ۱۱۶۰۰ بوته در هکتار به ترتیب برای تیمارهای ۱۲۰۰۰، ۱۰۰۰۰ و ۸۰۰۰ بوته در هکتار حاصل شد، لذا علت معنیدار نبودن صفات در تیمار تراکم میتواند به این دلیل باشد. در اوآخر فصل رشد شاخص سطح برگ به طور سریع تنزل پیدا نکرد این امر نشان میدهد که در این منطقه پایداری شاخص سطح برگ میتواند در تولید محصول بسیار مؤثر باشد.

ایستگاه هواشناسی اندازه‌گیری شد.

جهت تجزیه آماری داده‌ها، از نرم افزار MSTATC و به منظور رسم گرافها از نرم افزار Exell استفاده گردید.

نتایج و جث

تراکم های مختلف بر شاخص سطح برگ اثر معنیدار نداشتند. بیشترین سطح برگ مربوط به تیمار ۸۰۰۰ بوته در هکتار (D1) و برابر ۳/۶۹ و روند تغییرات این شاخص از نوع مطلوب بدست آمد که با نتایج شکوهفر (۱۳۸۰) مطابقت داشت (شکل ۱). به طور کلی اعمال دقیق تراکم در مزرعه بسیار دشوار بوده و دقت آزمایشات گلخانه‌ای را ندارد در این طرح نیز با وجود دقت زیاد در اعمال تیمار تراکم اما در نهایت

شکل ۱ - روند تغییرات شاخص سطح برگ در تراکم های مختلف چغندرقند در طی دوره رشد

Fig.1 The pattern of LAI changes in different sugar beet densities during the growth period.

بود. بیشترین شاخص در تیمار ۳۰۰ کیلوگرم نیتروژن در هکتار (N_2) و برابر ۴/۴ و کمترین شاخص برابر ۳/۱ در تیمار ۱۰۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار (N_0) مشاهده گردید (شکل ۲).

در روز ۲۵۵ و ۲۶۹ از اول ژانویه کاهش در نمودار مشاهده میگردد (شکل ۲) که این کاهش معنیدار نبوده و

اثر مقادیر نیتروژن خاک در برداشت آخر بر روی شاخص سطح برگ معنیدار نبود (جدول ۱) اما در طول فصل رشد مشاهده شد که مقادیر بیشتر نیتروژن باعث افزایش شاخص سطح برگ گردید (شکل ۲). مقایسات میانگین دانکن (جدول ۲) نشان داد که با افزایش نیتروژن خاک در برداشت آخر، این شاخص افزایش یافت که با نظر سایر محققین (گوهري و جليليان، ۱۳۷۴ و ...) مطابق

احتمالاً به علت خطای
نمونه بردازی میباشد. در
بررسی اثر مقابل تراکم و
نیتروژن بر روی شاخص سطح
برگ هنگام برداشت مشاهده
گردید که تیمار ۱۲۰۰۰
بوته در هکتار با مصرف
۱۰۰ کیلوگرم نیتروژن خالص
در هکتار (D_3N_0) بیشترین و
تیمار ۸۰۰۰ بوته در
هکتار و ۱۰۰ کیلوگرم
نیتروژن خالص کمترین شاخص
سطح برگ را داشت (جدول
۲).

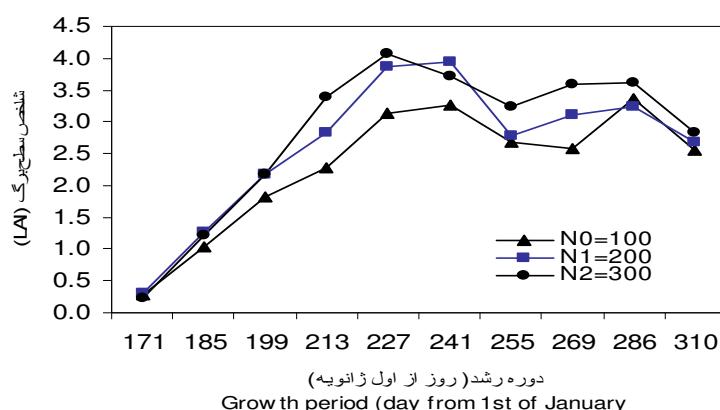

جدول ۱ - جدول تجزیه واریانس مربوط به شاخص سطح برگ و کل وزن خشک اندام هوایی در برد اشت آخر

Table 1 Analysis of variance for LAI and total top dry weight at last harvest

میانگین مربعات Mean of square		درجه آزادی degree of freedom	منابع تغییرات S.O.V
شاخص سطح برگ leaf area index	وزن خشک اندام هوایی total top dry weight		
2.278 ns	0.028 ns	2	تکرار replication
0.631 ns	0.012 ns	2	فاکتور اول: سطوح تراکم plant density
3.178	0.017	4	خطای a error
3.980 ns	0.018 ns	2	فاکتور دوم: مقادیر نیتروژن nitrogen levels
5.102 ns	0.056 ns	4	اثر متقابل interaction of density & nitrogen levels
2.682	0.031	12	اشتباه آزمایشی experiment error
21.53	10.88		خطای معیار coefficient of variance (%)

ns: عدم معنیدار بودن
ns: nonsignificant

شکل ۲ - روند تغییرات شاخص سطح برگ در مقادیر مختلف نیتروژن
خاک در طی دوران رشد

Fig.2 Pattern of LAI changes in different nitrogen levels during the growth period

در سطح پنج درصد بین شاخص سطح برگ و مقدار نور عبور کرده از سایه انداز گیاه همبستگی منفی مشاهده شد. به عبارتی افزایش شاخص سطح برگ منجر به کاهش میزان نور عبور کرده از سایه انداز گیاه گردید. این امر با نظر (Board et al. 1992) و همکاران ۱۹۹۲) هماهنگی داشت.

بین شاخص سطح برگ و ماده خشک اندام هوایی معمولا همبستگی ثابت و با مقدار نور عبور کرده از کانوپی همبستگی منفی باید وجود داشته باشد. جدول همبستگی صفات مختلف (جدول ۳) نیز موید این مطلب است و نشان میدهد که بین شاخص سطح برگ و وزن های خشک برگ سبز، طوقه، کل وزن خشک در سطح یک درصد همبستگی ثابت وجود دارد.

جدول ۲ - مقایسات میانگین سطوح اصلی و فرعی و اثر متقابل
تیمارها به روش دانکن برای شاخص سطح برگ و ماده خشک کل
اندام هوایی در برد اشت آخر

Table 2 Mean comparison for LAI and total top dry weight in main, secondary and interaction of treatments at last harvest.

نام اندام (kg/m ²) total top dry weight	شاخص سطح برگ leaf area index	صفات	
		تیمار treatment	تراکم plant density
0.7303 a	2.555 a	D ₁ = 80000	
0.7789 a	2.750 a	D ₂ = 100000	
0.7728 a	2.752 a	D ₃ = 120000	
		مقادیر نیتروژن nitrogen levels	
0.6844 a	2.547 a	N ₀ = 100	
0.7909 a	2.679 a	N ₁ = 200	
0.8067 a	2.831 a	N ₂ = 300	
		اثرات متقارن	

		interaction	density &nitrogen
0.5097 b	1.911 b		D ₁ N ₀
0.8921 a	2.810 ab		D ₁ N ₁
0.7891 ab	2.943 ab		D ₁ N ₂
0.7224 ab	2.605 ab		D ₂ N ₀
0.7458 ab	2.767 ab		D ₂ N ₁
0.8687 a	2.880 ab		D ₂ N ₂
0.8212 ab	3.124 a		D ₃ N ₀
0.7349 ab	2.462 ab		D ₃ N ₁
0.7622 ab	2.669 ab		D ₃ N ₂

محلاتی (۱۳۷۳) که این مقدار را برابر ۰/۷ در نظر گرفتند، مغایر بود که علت این امر میتواند در اختلاف شرایط محیطی و مدیریتی و نوع ارقام باشد به طوری که ارقام با برگهای عمودی دارای ضریب استهلاک نوری کمتر و ارقام با برگهای افقی دارای ضریب بیشتری هستند (هوگز و همکاران، ۱۹۸۷) همچنین اگر ضریب استهلاک بر اساس تابش فعال فتوسنتزی محاسبه گردد، مقدار آن بیشتر از مقداری است که بر اساس کل تابش خورشیدی محاسبه گردد (بونوسا و همکاران، ۱۹۹۳).

همان طور که گفته شد، ضریب استهلاک نوری، برابر شب منحني مقدار نور عبور کرده از کانوپی (I_0/I_1) در مقابل شاخص سطح برگ میباشد لذا با رگرسیون‌گیری بین داده‌های مقدار نور عبور کرده و شاخص سطح برگ که همزمان با هم در همه تیمارها و در کل دوره رویش اندازه‌گیری شده، مقدار ضریب استهلاک نوری برابر $0.56/0$ (شکل ۳) بدست آمد که این مقدار مطابق با نظر کراف و ون لار (۱۹۹۳) بود که به نقل از اسپترز مقدار این ضریب را 0.46 ± 0.04 بیان کردند. اما با نظر کوچکی و نصیری

جدول ۳ - همبستگی شاخص سطح برگ و میزان نور عبور کرده از
کنوبی با ماده خشک اندام های مختلف چغندرقند

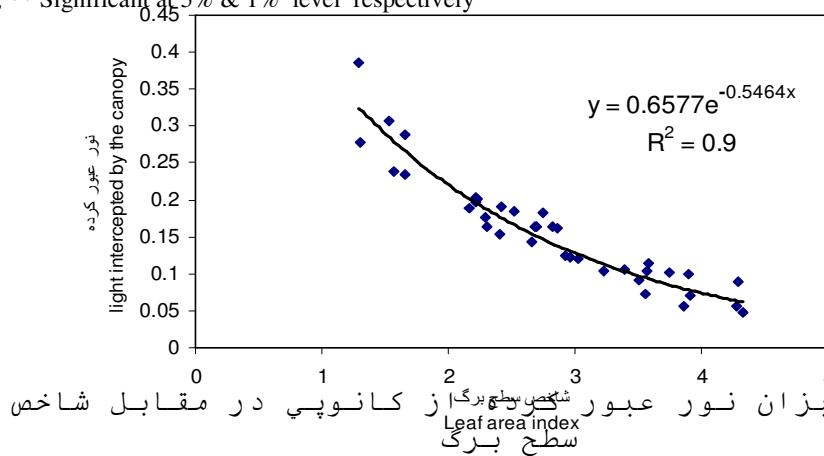
Table 3 correlation between leaf area index & light intercepted with different sugar beet organs

dry weight

نور	شاخص	کل	ماده	ماده	ماده خشک	ماده
عبور	سطح	ماده	خشک	خشک	برگ سبز	برگ
کرده	برگ	خشک	برگ	طوقه	و دمبرگ	shoot dry
از	leaf area	total dry weight	yellow leaf dry weight	weight	weight	weight
کنوبی light	index					

					intercepted
ماده خشک					
برگ سبز و دمبرگ	1				
shoot dry weight					
ماده خشک					
طوقه crown dry weight	0.54 **	1			
ماده خشک					
برگ زرد yellow leaf dry weight	0.434 **	0.459 **	1		
کل ماده خشک	0.64 **	0.564 **	0.562 **	1	
total dry weight					
شاخص سطح برگ	0.75 **	0.522 **	0.36 **	0.44 **	1
leaf area index					
نور عبور کرده از کانوپی	-0.32 *	-0.29 *	-0.385 **	-0.48 **	-0.267 *
light intercepted					1

* و ** به ترتیب معنیدار بودن در سطح احتمال پنج و یک درصد
 * , ** Significant at 5% & 1% level respectively

شكل ۳ - میزان نور عبور شده برگها زیرا کانوپی در مقابل شاخص سطح برگ

Fig.3 Light intercepted by the canopy versus leaf area index

۳۶ درصد مربوط به ماده

خشک برگ زرد و مابقی مربوط به ماده خشک برگ سبز و دمبرگ بود. لذا با توجه به این که با شروع زرد شدن برگها در انتهای

از جموع کل وزن خشک اندام هوایی در برداشت آخر حدود ۱۹-۲۳ درصد در تیمارهای مختلف مربوط به ماده خشک طوقه و حدود -۳۸

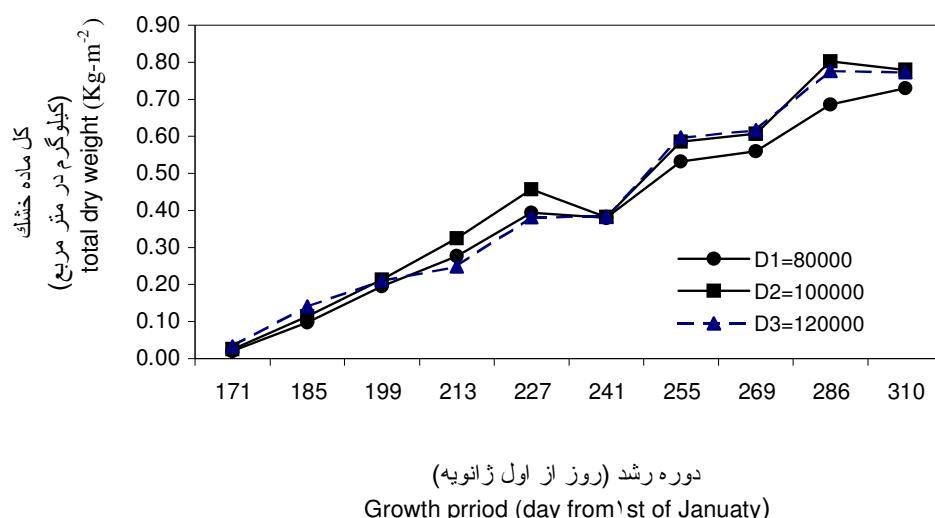
گرفتند که علت این اختلاف میتواند در اختلاف ماده خشک طوقه تیمارهای مختلف باشد زیرا اثر مقادیر نیتروژن بر روی مقدار ماده خشک طوقه معنیدار بود (نتایج در جدول ارائه نشده است). تیمار تراکم ۲۰۰۰ بوته با مصرف ۸۰۰۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار(D_1N_2) و تراکم ۱۰۰۰۰ بوته با مصرف ۳۰۰ کیلو گرم نیتروژن خالص در هکتار(D_2N_2) به ترتیب با تولید ۰/۸۶۹ و ۰/۸۹۲ کیلوگرم در مترمربع دارای بیشترین ماده خشک اندام هوایی در بین تیمارهای مختلف بودند. همچنین تیمار ۱۰۰۰۰ بوته با مقدار ۸۰۰۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار با تولید حدود ۰/۵ کیلوگرم در مترمربع دارای کمترین میزان تولید ماده خشک اندام هوایی بود (جدول ۲).

فصل رشد، ماده خشک برگ سبز و دم برگ کاهش پیدا کرد، اما روند تغییرات ماده خشک کل اندام هوایی در طول فصل رشد، روند افزایشی بود (شکل ۴ و ۵) البته کاهشی در مقدار ماده خشک روز دویست و چهل و یکم از اول ژانویه مشاهده شد که احتمالاً به علت خطای نمونه برداری یا تغییر دمایی شدید در آن زمان باشد. افزایش سطوح تراکم و مقادیر نیتروژن، میزان کل ماده خشک اندام هوایی را افزایش داد. اما اثر سطوح مختلف بر روی این صفت معنیدار نبود (جدول ۲).

از نظر گروه‌بندی دانکن، میانگین‌های اثرات

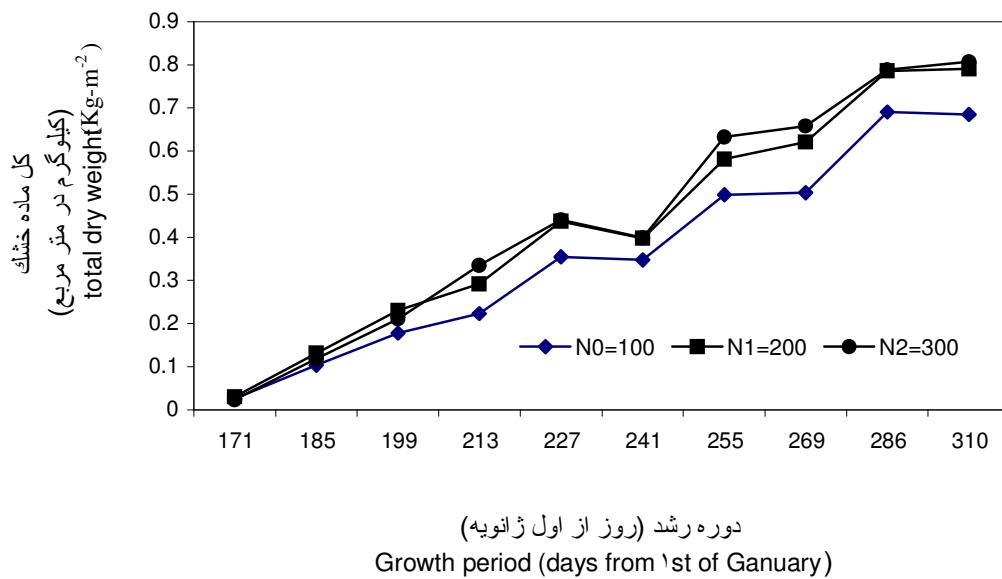
متقابل تیمارها در سطح احتمال پنج درصد در گروه‌های متفاوتی قرار

شکل ۴ - روند تغییرات کل ماده خشک اندام هوایی چغندرقند در تراکم‌های مختلف

Fig. 4 Pattern of total top dry weight changes at different sugar beet plant densities

شکل ۵ - روند تغییرات کل ماده خشک اندام هوایی چغندرقند در سطوح مختلف نیتروژن

Fig.5 Pattern of total sugar beet top dry weight at different nitrogen levels

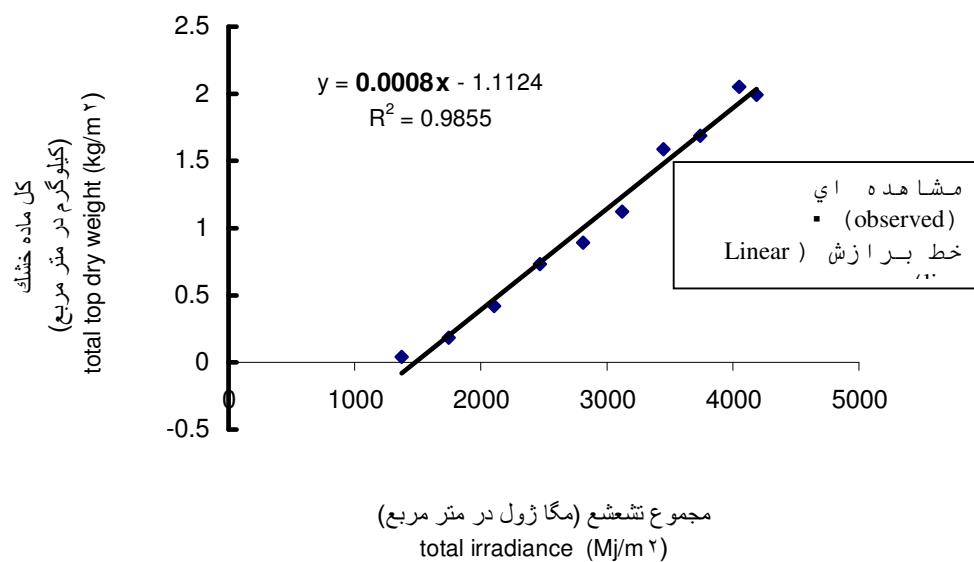

نور پخش، راندمان مصرف نور بیشتر خواهد بود (سینکلر و همکاران، ۱۹۹۲). همچنین به علت اینکه منطقه مورد آزمایش جزء مناطق خشک بوده و با روزهای آفتابی زیادی موواجه بود لذا کانوپی گیاه زودتر به اشباع رسیده و راندمان مصرف نور کمتر خواهد بود (ورکر و جاگارد، ۱۹۹۸).

با این حال نتایج بدست آمده با نتایج شکوه فر ۹۱۰۰ (۱۳۸۰) در تراکم بوته در هکتار مشابه بود.

راندمان مصرف نور در اکثر تیمارها برابر ۰/۰۰۰۸ کیلوگرم بر مغازول بود و تنها در تیمار تراکم ۸۰ هزار بوته در هکتار بدون مصرف کود نیتروژن (D1N0) این مقدار برابر ۰/۰۰۰۶ کیلوگرم بر مغازول بود. این مقدار با مقادیر گزارش شده توسط بیانیزام، (۱۳۷۷) وب و همکاران (۱۹۹۷) متفاوت است. این راندمان از رابطه نور مستقیم و مقدار ماده خشک گیاه بدست آمد در صورتی که با اندازه‌گیری

شکل ۶ - اثر کل ماده خشک در مقابل کل تشعشع روزانه در
تیمار شاهد ($D_2=100000 \text{ p/ha}$ & $N_0=100 \text{ kg/ha}$)

Fig.6 Effect of total top dry weight versus total daily irradiance at control treatment ($D_2=100000 \text{ p/ha}$ & $N_0=100 \text{ kg/ha}$)

از آنها در مدل استفاده نمود. همچنین شرایط مدیریتی اعم از ارقام مختلف کنترل یا عدم کنترل علف هرز. شرایط تنش یا مطلوب آبیاری و غیره روی این ضرایب تأثیرگذار میباشد و باید مدنظر قرار گیرند. اثر تراکم و کود نیتروژن بر روی شاخص سطح برگ و ماده خشک اندام هوایی

راندمان مصرف نور برابر $0.0008 \text{ کیلوگرم بر مترمربع}$ و ضریب استهلاک نوری برابر 0.56 بdst آمد که در زمانها و مناطق مختلف، متفاوت خواهد بود لذا بهتر است که این آزمایش را در سالها و مناطق متفاوتی اجرا کرده تا بتوان این ضرایب را در شرایط مختلف بdst آورده و

بودند. همچنین تیمار ۸۰۰۰۰ بوته با مقدار ۱۰۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار با تولید حدود ۰/۵ کیلوگرم در متر مربع دارای کمترین میزان تولید ماده خشک اندام هوایی بود.

سپاسگزاری

از زحمات ریاست موسسه تحقیقات چغندرقنده، دوستان و همکاران محترم آن موسسه بخصوص دوستان و همکاران بخش به زراعی و آزمایشگاه شیمی خاک کمال تشکر و قدردانی را داریم.

معنیدار بود که احتمالاً به علت عدم دستیابی دقیق به تراکم‌های مورد نظر باشد اما اثر متقابل تیمارها بر روی صفات مذکور معنیدار بود. تیمار تراکم ۸۰۰۰۰ بوته با مصرف ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار (D_1N_1) و تراکم ۱۰۰۰۰۰ بوته با مصرف ۳۰۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار (D_2N_2) به ترتیب با تولید ۰/۸۹۲ و ۰/۸۶۹ کیلوگرم در مترمربع دارای بیشترین ماده خشک اندام هوایی در بین تیمارهای مختلف

منابع متفاہ ورد اس

References

بینام ۱۳۷۷. چغندرقند از علم تا عمل (ترجمه) نشر علوم کشاورزی ۶۵۶ صفحه

شکوه فرعون ۱۳۸۰. مطالعه عملکرد، ارزش تکنولوژیکی، دینامیک رشد برگها، همبتگی صفات کمی و کیفی و کارایی جذب تشعشع در تراکم و پراکندگی‌های مختلف چغندرقند زمستانه دیرکشت در دزفول رساله دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

علیزاده ا. و کوچکی ع. ۱۳۷۴. کشاورزی، آب و هوا (ترجمه) نشر مشهد ۴۶۲ صفحه

فتحی ق. ا، خ. عالی سعید و ع رادایی مشهدی ۱۳۷۹. تأثیر الگوی کاشت و تراکم بر ضریب استهلاک نوری در جامعه گیاهی ذرت شیرین ششمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران بابلسر

قلمیران م. ر، ق افتحی و سیادت ع. ا. ۱۳۷۷. ارزیابی راندمان جذب نور (تشعشع) در طول رشد گیاه سویا تحت تأثیر مصرف کود ازت و آرایش کاشت پنجمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران کرج

کوچکی ع. و نصیری محلاتی م. ۱۳۷۳. اکولوژی گیاهان زراعی انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد ۳۹۱ صفحه

کوچکی ع. و سلطانی ا. ۱۳۷۵. زراعت چغندرقند (ترجمه) انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد ۲۰۰ صفحه

کوچکی ع. حسینی م. و نصیری محلاتی م. ۱۳۷۶. رابطه آب و خاک در گیاهان زراعی (ترجمه) انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد ۵۶۰ صفحه

کوچکی ع. و سرمنیا غ. ح. ۱۳۷۷. فیزیولوژی گیاهان زراعی
 (ترجمه) انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد ۴۰۰ صفحه
 گوهري ج. و جليليان ع. ۱۳۷۴. بررسی اثرات منابع و مقادیر
 کودهای ازته بر روی عارضه زردی برگ چغندرقند گزارش
 نهائی بخش تحقیقات بهزیزی مؤسسه تحقیقات چغندرقند کرج
 گوهري ج. یوسف آبادی و.، روحی ا.، طالقاني د.، شرقی ه. و
 ا اوراتا ۱۳۷۵. بررسی اثر زیرشکنی و کود نیتروژن بر
 روی توسعه ریشه و تغییرات کمی و کیفی محصول چغندرقند
 گزارش پژوهشی مؤسسه تحقیقات چغندرقند کرج

Allison MF, Armstrong MJ, Jaggard KW, Todd AD, Milford GF J .1996. An analysis of the agronomic, economic and environmental effect of applying N fertilizer to sugar beet (*Beta vulgaris*). Journal of Agriculture Science Cambridge 127: 475-486

Board JE, Kamal M, Harville BG.1992. Temporal importance of greater light interception to increase yield in narrow-row soybean Agronomy Journal 84: 575-579

Hughes G, Keatinge JDH, Cooper PJM, Dee NF.1987. Solar radiation interception and utilization by chickpea (*Cicer arietinum L.*) crops in northern Syria Journal of Agriculture Science Cambridge 108:419-424

Jahansooz MR.1999. Wheat-chick pea yields performance, Competition and resource use in intercropping under rainfed condition of south Australia pH. D thesis The university of Adelaide

Keating BA, Carberry PS .1993. Resource captures and use in intercropping: solar radiation Field Crops Research 34: 273-301

Kiniry JR, Jones CA, O'Toole JC, Blanchet R, Guemem Cabel , Sparel DA.1989. Radiation use efficiency in biomass accumulation prior to grain filling for five-grain crop species Field Crops Research 20: 51-64

Kropff MJ, vanlaar HH.1993. Modeling crop-weed interactions CAB International P.273

- Sinclair TR, Horie T.1989. Leaf nitrogen, photosynthesis and crop radiation use efficiency A review Crop Science 29:90-98
- Webb CR, Werker AR, Gilligan CA.1997. Modeling the dynamical components of sugar beet crop Annals of Botany 80: 427-436
- Werker AR, Jaggard KW .1998. Dependence of sugar beet yield on light interception and evapo-transpiration Agriculture and Forest Meteorology 89:229-240
- Yunusa IAM, Siddique KHM, Belford RK, Karimi MM.1993. Effect of canopy structure on efficiency of radiation interception and use in spring wheat cultivars during the pre anthesis period in a Mediterranean- type environment Field Crop Research 35:113-122